

Tribuna Socialistă

ABONAMENTUL: Pe an 40 cor. Pe jum. an 20 cor.
Pe un sfert de an 10 cor. Pe o lună 350 cor.
Abonamentul la mai multe exemplare pe an 32 cor.
PENTRU STRENĂTATE: Pe an 50 cor. (10 Dolari).

Organul Partidului Socialist din Ardeal, Banat și Ținuturile Ungurene.

Apare de două ori pe săptămână: Joi și Duminică.

Orice scrisori și bani sunt a se trimite pe adresa:
TRIBUNA SOCIALISTĂ, Sibiu, Strada
Rosenanger Nr. 14. — Tot aici se primește și reclame
cu prețuri moderate. — Manuscrisele nu se înapoiază.

Guvern de generali.

Crișa politică s'a deslegat. Tara românească are azi un nou guvern, care o cîrmuiște și care o reprezintă în afară, la Conferința păcii. Generalul Văitoianu și încă câțiva generali, au preluat ei conducerea țării. Faptul acesta în sine, face să ne oprim asupra lui.

Cenzurat.

Cenzurat.

Situatia politică.

Alcătuirea noului guvern.

Incerarea d-lui Manolescu-Râmniceanu de a forma noul guvern, întîmpinând greutăți de neînvinis, a dat greș. Cauza acestei neizbutiri a fost înainte de toate faptul că bărbații politici din Ardeal nu voiau la nici un caz să ia parte în acest guvern, care să fi aleătuit numai din oameni de a doua mână și ar fi urmat întru toate politica fostului guvern Brătianu. Ardelenii spuneau că voiesc un guvern cu deplină autoritate și vază atât în afară cât și în lăuntru, de aceea nu puteau să sprijinească încercarea d-lui Râmniceanu de a forma un guvern de funcționari, din oameni necunoscuți și fără vreo autoritate în străinătate.

Cum însă criza politică, care dură de atât timp, trebuia deslegată cumva, s'a luat hotărîrea a se alcătuiri un guvern de militari, sub președinția fostului ministru de războiu, generalul Văitoianu.

In acest minister au intrat apoi și reprezentanții Ardealului, ai Basarabiei și Bucovinei, ca miniștri fără portofoliu, precum au fost și în guvernul lui Brătianu.

Noul guvern s'a alcătuir în modul următor:

D-l General Văitoianu, președinte al consiliului și ministru de interne.

D-l Mișu, ministru României la Londra, ministru de externe.

D-l General I. Popovici, comandanțul trupelor din Basarabia, ministru de domenii.

D-l General Popescu, ministru de industrie și comerț.

D-l General Mihail, ministru al lucrărilor publice.

D-l General Lupescu, ministru al cultelor și instrucțiunii publice.

D-l Miclescu, consilier la Înalta Curte de Casată, ministru de justiție.

D-l General Rășcanu, ministru de războiu.

D-nii Vaida Voievod, Ștefan Pop, Vasile Goldiș, Nistor, Inculeț și Ciugureanu, reprezentanți Ardealul, Bucovina și Basarabia, miniștri fără portofoliu.

Până la numirea unui titular, portofoliul ministerului de finanțe va rămâne

scumpetei ce bântue azi. Toate lucrurile necesare a vieții, toate mărfurile industriale au ajuns la un preț atât de oribil, încât omul sărac, muncitorul și funcționarul ce trăiesc din plată fixă, abia mai poate trăi de pe o zi pe alta, umblând mai mult flămând decât sătul, purtând celor în urmă zdrunjă de haine ce le mai are din timpurile bune, ieșindu-i piciorul prin ghețele ponosite, căci nici prin gând nu-i poate trece să-și cumpere azi altele noi.

Toate acestea contribuie în primul rând la scumpetea ce ne apasă, însă nimeni nu se îngrăjește de remedierea lor. Autoritățile noastre, Consiliul Dirigent însuși privește cu o nepăsare culpabilă spre desorganizarea ce domnește azi în industria din părțile noastre. Acei cari ar trebui să apuce lucrul din vreo parte, stau nedumeriți, neștiindu-și cheamarea și în loc de a ajuta ceva, mai pun chiar și piedeci, îngreunând situația și mai mult. Toată înțelepciunea și toată priciperea acelor cari ne cîrmuesc azi se rezumă în două cuvinte: *năționalizarea industriei*. Astătoie ei s'ocă, însă nu fac nici măcar atât. Nu fac nimic și în felul acesta duc industria, duc țara însăși la bancrot.

Starea industriei din țară.

Desorganizare pe toată linia. — Naștere și nepăsarea autorităților.

Simțim cu toții povara grozavă a scumpetei ce bântue azi. Toate lucrurile necesare a vieții, toate mărfurile industriale au ajuns la un preț atât de oribil, încât omul sărac, muncitorul și funcționarul ce trăiesc din plată fixă, abia mai poate trăi de pe o zi pe alta, umblând mai mult flămând decât sătul, purtând celor în urmă zdrunjă de haine ce le mai are din timpurile bune, ieșindu-i piciorul prin ghețele ponosite, căci nici prin gând nu-i poate trece să-și cumpere azi altele noi.

Cauzele acestei stări deplorabile sunt îndeobște cunoscute. Războiul de cinci ani a nimicit totul, e lipsă de alimente, e lipsă de articole industriale, căci anii în delungați s'a tot prădat și nimic nu s'a produs, iar ceea ce se mai găsește, a ajuns în mâini speculanților, care ascund orice mărfuri, le scumpesc și astfel își fac averi cu nemiluita.

Tot asemenea se știe și aceea, că adveratul leac contra scumpetei e reorganizarea industriei din țară, punerea în lucrare a tuturor fabricelor și a tuturor bratelor de muncă, căci numai astfel se vor putea suplini lipsurile ce există. Statul, adeă guvernul, care cunoaște stările, care știe ce urmări grozave are mizeria și scumpetea, ar trebui să lucreze din toate puterile spre a reface industria din țară, spre a-i procură materiale de lipsă și spre a o reduse la starea normală, dându-i putință de-a lucra și a produce toate lucrurile necesare populației din țară.

Păcat însă că guvernul provizor al nostru, Consiliul Dirigent de toate se îngrăjește, cu toate se ocupă, însă nimic nu face pentru reorganizarea industriei din țară, lăsând toate de capul lor. Atunci când avem cea mai arzătoare lipsă de toate guvernul lasă fabricile în nelucrare și zeci de mii de lucrători industriali sărăciți de lucru. Singurul lucru ce-l fac organele noastre de stat, e importul de mărfuri gata din străinătate. Ni-se aduc postavuri, ni-se aduc ghete, uniforme și arme, însă în meniu nu se îngrăjește ca fabricile ce le a em să capete cărbuni, să capete cox și alte materiale abătute de lipsă pentru punerea în lucrare a acestora.

La Hunedoara uzinile de fier ale statului nu mai lucrează de pe astăzi și peste 1500 de lucrători trăiesc acolo din ajutorul ce statul îl dă ca să nu moară de foame. La Călan, la Cudjir fabricile de fier deasemenea au început să a mai lucră, lipsindu-le cărbuni și coxul. Aceeași situație în Reșița, unde iarăș zeci de mii de muncitori sunt amenințați să înceată de a mai lucra, lipsindu-le cărbuni.

In tot teritorul administrat de Consiliul Dirigent avem numai o singură fabrică de hârtie, la Petrifalău. Aceasta chiar de-ar lucra într-o naștere, nu-i în stare să producă cantitatea de hârtie pentru toate gazetele, cărțile (de scoala) ce se tipăresc și pentru trebuințele diferitelor oficii. Cu toată criza aceasta de hârtie însă, care periclitează însă cultura, — fabrica aceasta n'are cărbuni și din ea nu poate lipsei de cărbuni nu lucrează și nu produce nimic.

Fabricile de piele lucrează abia cu a treia parte din numărul lucrătorilor ce-l aveau mai înainte, iarăși din cauza că lipsesc diferite materiale de argasit, de vopsit și altele, cari se găsesc numai în străinătate.

Fabricile de textil n'au lână, n'au vopsea, n'au cărbuni — și din cauza aceasta produce abia a patra parte din materialul ce-l produceau înădădă.

Minele de cărbuni, de fier, de aur stagnăză din aceeași cauză a lipsei de materiale tehnice, cari de demult se aduceau din Germania și din alte părți, și fără de cari nu se poate lucra.

Toate acestea contribuie în primul rând la scumpetea ce ne apasă, însă nimeni nu se îngrăjește de remedierea lor. Autoritățile noastre, Consiliul Dirigent însuși privește cu o nepăsare culpabilă spre desorganizarea ce domnește azi în industria din părțile noastre. Acei cari ar trebui să apuce lucrul din vreo parte, stau nedumeriți, neștiindu-și cheamarea și în loc de a ajuta ceva, mai pun chiar și piedeci, îngreunând situația și mai mult. Toată înțelepciunea și toată priciperea acelor cari ne cîrmuesc azi se rezumă în două cuvinte: *năționalizarea industriei*. Astătoie ei s'ocă, însă nu fac nici măcar atât. Nu fac nimic și în felul acesta duc industria, duc țara însăși la bancrot.

Un adevăr.

Valoarea programelor.

Azi toate partidele sunt democratice, azi chiar și strigoii au devenit progresiști și nimeni nu e care să nu se prezinte ca cel mai adevărat prieten al poporului.

Nu-i mirare. Suntem doar în fața alegătorilor, iar votul este universal. Toți setoșii după deputație, toți huliganii și capetele goale, toți ticăloșii și cheflii ar dorii să câștige încrederea poporului. Cel mai bun mijloc pentru aceasta să dovedești totdeauna amăgirea poporului cu vorbe frumoase, sunătoare, cari se uită însă îndată după ce scopul a fost ajuns și norodul a fost tras pe sfără.

De aceea și un adevăr că, orice program oricând, și mai ales astăzi când toată lumea nu răsuflă decât naționalism și democrație, are valoarea celor cari garantează pentru dânsul — după cum spune d-l N. Iorga. Să nu se piardă din vedere acest adevăr și mai cu seamă azi, în fața alegătorilor poporul ar trebui să cântăreasca bine valoarea celor ce prezintă programul.

Pacea cu Bulgaria.

Condiții „prea aspre”.

Tratatul de pace cu Bulgaria a fost înmânat deja delegației bulgare la Paris, care a primit un termen de 25 de zile, spre a-1 studia și spre a-și înainta obiectivele făcute de el.

Seful delegației bulgare, Teodoroff și cea mai mare parte a delegației au părăsit Parisul Sâmbătă mergând la Sofia pentru a supune guvernului condițiunile de pace primeite. Vineri,

Inainte de plecare d-l Teodoroff a declarat că clauzele tratatului sunt prea aspre. Tratatul prevedea reducerea armatei la 20 mii oameni și Bulgaria nu va putea dispune de mai mult de 30 mii puști.

Despăgușirea de plăti, impuse Bulgariei sunt de două și jumătate miliarde franci aur în plăti semestriale, începând dela 1 Iulie 1920, datoria totală va trebui să fie stinsă la 1 Ianuarie 1927.

Tratatul mai prescrie restituirea către statele cotropite a tuturor pieselor de arhive și muzeu.

Bulgaria se mai angajează să libereze România și statului sărbo-croat sloven un număr oarecare de capete de vite. Ea trebuie să libereze deasemenea statului sărbo-croat sloven, într-o perioadă de cinci ani, 50.000 tone de cărbuni în fiecare an.

Bulgaria va trebui să desființeze toate măsurile exceptionale de războiu privitoare la proprietatea supușilor aliați, pe cănd măsurile asemănătoare puse în vigoare de puterile aliate păstrează un caracter neschimbă-

Politica Angliei.

Un pas hotărît spre stânga.

Am amintit în numărul trecut despre declarația primului ministru englez Lloyd George, care spunea că Rusia trebuie evacuată de trupele Ententei și lăsată în grija revoluționarilor ruși, cari singuri să-și aranjeze acerile lor cum vor crede ei mai bine. Acum vine stirea, că retragerea trupelor britanice din Rusia și început deja și se face în ordinea perfectă.

Hotărîrea aceasta a guvernului englez de a-și retrage trupelor din Rusia, e de-o însemnată atât de mare, încât trebuie să revenim asupra ei. Ea arată că în politica Angliei s'a produs o schimbare de front, o păsire vadită spre stânga, spre punctul de vedere al partidului socialist. Lucrul acesta e de-o însemnată cu mult mai mare clar și decât faptul că de-acum Rusia lui Lenin se scapă de un dușman destul de puternic, care-o amenință dela nord, având astfel putință de a se apăra cu mai multă usurință față de atacurile lui Kolceag, ale lui Denikin și altor reacționari, cari ar dori să refacă Rusia veche, Rusia țaristă.

Anglia a fost totdeauna țara care știa să preîntimpine revoluții, care știa printre politici intelectuali să fie cu desvoltarea națională a societății, cu evoluția. Pare că aceeași lucru se întâmplă și azi în țara lui Lloyd George. Tot mai mulți știri anunță în timpul din urmă că massele muncitoare engleze și au schimbat înținta lor îndinată, pacinici, și pretindeau o schimbare radicală a politiciei englez. Pretindeau în primul rând retragerea trupelor englezesti din Rusia și socializarea minelor. Ca o reoglinire a schimbării cugetării poporului englez pare a servi și rezultatul ultimelor alegeri parțiale, la cari din 7 cazuri, partidul muncitoresc a ieșit într-o victorie în cinci. E foarte probabil, deci că schimbarea înțintei guvernului englez, se datorează în primul rând faptului că Anglia se află azi în fața unei noi prefațe, iar Lloyd George, înțelegând spiritul timpului, — conform tradiționalei politici englezesti — voiește ca această prefață, în Anglia, să se facă cu mijloace pacinice și fără a primidejui prea mult interesele clasei stăpătoare de azi.

Oricum, hotărîrea guvernului englez își are însemnată sa istorică, care merită a fi relevată.

O nouă declarație a prim-ministrului englez.

Ultimul discurs a lui Lloyd George e un program politic și social în toată puterea cîntăruitor, și învățământ sau o palmară aplicată pe obrajii șefilor de guvern din statele întărite în politica lor de astăzi.

Iată de pildă, ce spune Lloyd George, asupra militarismului:

„Sună oameni, cari nu-și dau seama că lumea întreagă se preface în jurul lor. E zadarnic azi să mai vorbim de lumea veche. Prefaciere enorme să-u înfăptu; dar atele, și mai mari, vor urma de aci înainte. Am credință că în curând vor dispărea, nu numai în Germania, dar și în Franța, armatele și armamentele, căci altfel ar însemna, că milioane de oameni au murit în��.”

Si iată ce spune același prim-ministru al celei mai formidabile puteri capitaliste, asupra problemelor sociale impuse vremii noastre:

„Voi lupta din răspunderi până ce voi pută să suprime risipa izvoarelor naționale de bogăție și părădești cu același spirit de către națională. Am credință că în curând vor dispărea, nu numai în Germania, dar și în Franța, armatele și armamentele, căci altfel ar însemna, că milioane de oameni au murit în��.”

Aș vorbește înțâiul cetățean al unel țării, care se bucură de toate libertățile cetățenești, și care nu le consideră totușă îndestu-

Din vorbele lui pot învăța nespus de mult și altii, dar mai cu seamă „marii” noștri oameni de stat să-și însemne bine vorbele lui Lloyd George.

Tribuna Socialistă

este singura foaie care apără interesele muncitorilor și țărănilor. Toți să o aboneze și să o răspandească.

Reforma agrară.

Cum se va împărți pământul.

Eștiut că reforma agrară, adecaș legea despre împărțirea pământului a fost votată înainte cu câteva săptămâni de Marele Sfat întrunit la Sibiu, rămânând ca în cel mai scurt timp să se însăptuiască. Pe noi, socialistii, legea aceasta nu ne mulțumește și ea nu va mulțumi nici țărăniminea, pe seama căreia s'a facut, dar cu toate acestea ea formează un pas însemnat spre desființarea moșilor mari și spre darea pământului în mâinile celor cel muncesc.

Pentru luminarea fiecărui om în privința acestei legi, de mare însemnatate, vom cerceta mai jos cari pământuri se vor împărți întregi și ce lucrări vor trebui puse la cale, pentru pregătirea împărțirii.

Cari pământuri se vor împărți întregi și noapărat?

In articolul 2, legea despre împărțirea pământurilor însărcină pe larg proprietățile celor ce nu sunt și celor ce nu vor să fie cetățeni ai României. Moșile și averile acestora se vor împărți pe deoarece și neapărat. Se vor împărți țărănilor toate acelă pământuri, pe cari guvernul unguresc, prin legea de la 1 Noemvrie 1917 le-a trecut în mâinile străinilor. Se știe anume, că guvernul unguresc de atunci n'a făcut seamă de cel plecați în răboiu și nici de familiile lor rămasă acasă, ci dacă au fost datorici, a scăzutile lor la vânzare. Ba acel guvern a adus chiar o lege, prin care români erau opriți să cumperi pământ. Toate acelă pământuri deci, cari au trecut prin pomenita lege ungurescă pe mâini străine, acum se vor răscumpăra.

Că pământuri se vor mai împărți apoi?

Se vor putea împărți apoi toate moșile mari de 20 iugăre (lanțuri), dacă acele au răsărit din astă zis căstig de răboiu. Scutite vor fi de împărțire numai în cazul, dacă au fost moștenite.

Se vor putea împărți, mai departe, și averile bisericesti, lăsându-se pe seama preotilor 32, și învățătorilor 16 iugăre, iar pe seama bisericiei, căte 5 iugăre.

Se vor putea împărți, după aceea, toate moșile, cari în restul de la 1900 până la 1918 au fost date cu arăndă vreme de 12 ani, la orașe împărțindu-se întreg pământul ce trece peste 10 iugăre, iar la sate peste 30 iugăre.

Se vor putea împărți, în sfârșit, din toate moșile proprietățile potrivite pentru a fi luate, oricare ar fi proprietarul lor, partea ce trece peste 500 iugăre. Dacă, împărțindu-se partea ce trece peste 500 iugăre, ar mai fi oameni lipsiți, cari nu și-au căpătat încă partea lor de pământ, se va putea trece cu împărțire și sub cele 500 iugăre, până nu vor rămâne decât 200 iugăre. În interesul schilavilor din răboiu și spre scopuri industriale, dacă stăpânia va găsi de cunoscere, se va putea urmări să împărțească chiar până la 50 iugăre. Tot asemenea se va putea face și în locurile unde izlazul lipsescă cu desăvârșire, sau nu ajunge să mulțumească neapăratele trebuințe de păsării, pentru nu mult de vite că are satul.

Legea se îngrijjește, ca în caz de lipsă să fie împărțite și păsunile de munte sau pădurile, așa însă, ca părțile rămase neîmpărțite să poată fi întrebuințate cu folos din partea statului spre binele obștesc. Astfel de locuri se vor da, însă numai comunelor, obștilor ori cooperativelor în proprietate comună și neîmpărțită. Acolo, unde lipsa de pământ arător este atât de mare, încât nu poate fi îndesulat altfel, decât chiar cu stăpârea unor părți de păduri, se va face și astă lucru, dar numai cu îngăduiala stăpânilor.

Așa numitele comisiuni județene, despre cari vom vorbi mai la vale, vor fi seama președintenei de lipsa de păsări și de păduri a satelor. Aceste comisiuni vor putea să hotărască să se ia, unde e lipsă, chiar din izlazurile satelor învecinate, dacă aceste izlazuri privesc pe alocarea.

Să vedem acum cum se va face împărțirea.

Lucrările pentru pregătirea împărțirii.

Legea poruncește, ca până în 30 de zile socruite dela ziua, în care ieșe tipărită la „Gazeta Oficială”, va se zice foarte în curând, toti proprietarii, ale căror moși ajung, în virtutea legii să fie împărțite (expropriate), trebuie să facă la judecătoria de ocol, o declaratie în scris, în care ei să spue că adevărat.

a) numele proprietății, al comunei, plasele și județului;

b) numele proprietarului, starea lui familiară și locul unde săde;

c) starea de drept a moșiei și povara de pe ea;

d) căte proprietăți are, unde, cât de mari și ce are clădit pe ele;

e) întinderea întreagă a proprietăților, arătând cătă arătură, fânațe, păsuni, grădini, vii, păduri și c. precum arătând și partea de moșie, pe care în virtutea legii are dreptul să și-o ție;

f) pământul, pe care-l dă la împărțire de bunăvoie;

g) să arate dacă proprietatea este dată în arăndă, cui și cum;

h) să arate planul moșiei, dacă are;

i) să spue dacă moșia și mij. mare sau nu decât să scrișă la cărțile funduare, și că ce procese are pentru avere;

j) să spue venitul și darea;

k) să arate prețul de cumpărare al moșiei, sau să prezuiască.

Primăriile satelor vor avea datoria să ceară dela proprietari, ca cel mult 8 zile socruite dela publicarea legii, să facă declarația aceasta.

După ce toți proprietarii vor fi făcuți declaratiile și le vor fi trimis la judecătoria de ocol, seful acestei judecătorii le va trimite pe toate la Comisiunea locală. Din această comisiune vor face parte: judecătorul ocolului, în care este așezată moșia, consilierul agricol (omul de priceperă al stăpânilor), proprietarul moșiei sau împăternicul său, și doi oameni aleși de către țărani. Spune că nu e destul ca să făcă o reformă agrară și una electorală, ci ne trebuie și o administrație bună și o justiție bună. Apoi arată că administrația numai atunci e bună când se va pări că se desăvârșește limbile strene și se va folosi numai limba românească. „Căci altfel va înțelege țărani că cuvântul stăpâniere e tot unu cu străin și astfel îl dă pe măna agitatorilor de clasă”. Foarte bine, și foarte adevărat. Dar cred domnii dela cărmă și dela foile Consiliului Dirigent că astă este tot răul administrației noastre? Să mă ierte dă Goga, dacă dă năvăzut alt rău atunci dă-vărește pe vreun țărăan român ce deosebit este între prefect și Alispán? și ce deosebit este între făzolă și primărex? între notar și secretar comună și între jandarmul ungur și jandarmul român? Desigur că nu atînțebat, că dacă atînțebat vă se suprinză răspunsul și atînțebat să adauge ceva la articolul dă-vărește privitor la defectele administrației române.

Ei nu vi se spune pentru că a-ti zice că sunteți dușmanul statului român dacă vi le-aș spune. Cu toate că năvăză dreptatea. Pentru că acela e dușmanul statului român, care calcă legile abuzând de puterea pe care îl are domniile voastre și căuta să umilească pe țărani cu insulte corporale. Eu numai atăță spun că lovitura jandarmului român sunt mult mai ușurătoare ca ale jandarmului ungur, — căci acestea ușură și la corp și la înimă.

Ar fi bine să se ia măsuri ca să se îndulcescă și pe terenul acesta administrația, căci altfel suntem silicii să urmăm pe „agitatorii de clasă”, cari au în programul lor desființarea bătaii. Nicolae Bălan.

Vă revoltăți contra nedreptății? Sprijiniți pe acei cari o biciuiesc.

Din necazurile țărănilor.

Un tovarăș din comuna Sarafola, jud. Torontal, ne scrie o scrisoare în care se plâng că poșta și înmânează foaie foarte neregulat, abia primește la 2-3 săptămâni o foaie. Apoi scrie despre prejurile maximale spusă că până erau sub dominația sărbăescă, oamenii au vândut bucate și găinile cum au putut și marfa de boltă era mai ieftină. Dar de cănd trăim sub dominația românească (aci cenzura a sters din scrisoare zece rânduri). Apoi se poate cete:

„Dar de ce nu fac ei preț maximal și la negoc. Acolo nu pot, numai pe bietul țărăni îl tot necăjesc. Țărani e bun numai de a munci câmp și de a apăra țara, dar de viață lui nu se îngrijește nimenei.”

„Apoi scrieți în foaie despre alegeri și ziceți că nu știți de veți putea lăua parte. Dar la noi popa și învățătorul lucrează din rasputeri pentru alegeri. Au înscris pe toți oamenii în liste și său dus la Sânmicăluș și au numit de candidat pe un domn mare. Se zice că este magnat. Așa că răsușesc acum țara nu știm spre bine ori spre rău”.

„Nu știm dacă vor face vreio lege bună și pentru noi invalidii de răboiu, vom mai căpăta noi ceva ori nu? Vă rog să-mi răspundeti”. Salutări Milotin Savu.

„Că au înscris oamenii în liste să facă bine și erau datori să facă. Iar că lucrează pentru alegeri și astă au dreptul să facă, pot să-știe pe candidat pe cine le place.

„Dar că vor face legi bune pentru țărani și pentru invalidi astă-i altă întrebare. Eu nu pot face legi bune pentru poporul muncitor și în special pentru țărani și invalidi, căci ei sunt de credință că toate legile, toate regulele de până acum sunt bune. Tot idealul lor a fost ca în locul domnilor unguri să vie ei, domnii români, și cu asta să se sfârșească. Se înțelege că toate se vor face în limba română și atînțescă de limbă maghiară pe care nu o pot să le înțeleagă nici.

Nu sunteți mulțumiți cu atâtă, cine i de vină? Domnii și au ajuns scopul. Pentru el a trecut rău. Dacă voi că să treacă și pentru voi țărani și muncitorii atunci unităță în partidul socialist, care nu este îndestulat cu aceea că în locul domnilor unguri au venit domnii români, ci luptă pentru ca legile românești să fie mai bune și mai drepte ca cele ungurești. Partidul socialist luptă pentru ca munca să fie roditoare și bine plătită, oricare ar fi felul ei. Iar suferințele să fie ameliorate, ba chiar înălțătoare.

E adevărat că nu e drept ca voi țărani să fiți silicii și vine să te cumpără scump. Dar cum puteți voi aștepta dela domni să lucreze în contra lor. Căci lor aşa le place să vândă scump și să cumpere ieftin. Voi acum sunteți înscrise în liste și vi se vor da bilete de votare cu care să dețineți la urnă și veți vota cu cine voiti, fără să stie cineva, căci votarea este secretă. Puteți vota cu candidatul domnilor sau cu al muncitorilor, cu cine vă trage înimă. Numai atâtă trebuie să știți: Domnii vor face legi bune pentru domni și reie pentru muncitorii și țărani. Iar muncitorii vor face legi bune pentru muncitorii și țărani și mai puțin plăcate pentru domnilor. Așa și lupta politică. Dacă votezi cu domnilii săraciori vei fi prizonit, iar de voteu cu ai tăi vei fi ocrotit.

In fiecare comună abonații să-ști aleagă un om de încredere pe care să-l înșiruineze cu acunarile banilor dela abonați și să-i trimite administrației ziarul nostru prin banca „Albină”. Dacă nu este poștă se duce la orașul sării de la abonații săi și să le spui că te trimite „Tribunei Socialiste” prin „Albină” Sibiu” și să le spui că te trimite poșta.

In comunele unde este un singur abonaț la abonați să facă abonaț nou și banii să-i trimite după cum an scrie mai sus, dar totodată să scrie prin epistolă, că a trimis atâtă banii pentru cutare abonaț vechi sau nou ca să le putem trimite gazeta înainte de a primi banii. Toti acești oameni de încredere vor primi o recompenză de 10 la sută pentru osteneală, astfel cum vor lucra mai cu folos, aşa că le crește venitul lor.

Același lucru îl pot face casierii sindicatelor ori secțiunilor de partid, procentele să se vadă și lor. Acolo unde se primesc bani la poșta se poate trimite cu poșta.

Cum își asterni așa te culci.

Nu e muncitor organizat acela, care nu abonează „Tribuna Socialistă”!

Adm., „Trib. Socialistă”.

„Vorbiți cu țărani!“

Sub acest titlu „Renasterea Română” publică un articol de Eugen Goga în care vorbește de nemulțumirea țărănilor față de noua administrație română, care nu s-a putut debarasa de obiceiile vechi tradiționale și acum se folosește de limbă maghiară chiar și în cătușii său funcționari ofițeri către țărani. Spune că nu e destul ca să făcă o reformă agrară și una electorală, ci ne trebuie și o administrație bună și o justiție bună. Apoi arată că administrația numai atunci e bună când se va pări că se desăvârșește limbile strene și se va folosi numai limba românească. „Căci altfel va înțelege țărani că cuvântul stăpâniere e tot unu cu străin și astfel îl dă pe măna agitatorilor de clasă”. Foarte bine, și foarte adevărat. Dar cred domnii dela cărmă și dela foile Consiliului Dirigent că astă este tot răul administrației noastre? Să mă ierte dă Goga, dacă dă năvăzut alt rău atunci dă-vărește pe vreun țărăan român ce deosebit este între prefect și Alispán? și ce deosebit este între făzolă și primărex? între notar și secretar comună și între jandarmul ungur și jandarmul român? Desigur că nu atînțebat, că dacă atînțebat vă se suprinză răspunsul și atînțebat să adauge ceva la articolul dă-vărește privitor la defectele administrației române.

Ei nu vi se spune pentru că a-ti zice că sunteți dușmanul statului român dacă vi le-aș spune. Cu toate că năvăză dreptatea. Pentru că acela e dușmanul statului român, care calcă legile abuzând de puterea pe care îl are domniile voastre și căuta să umilească pe țărani cu insulte corporale. Eu numai atăță spun că lovitura jandarmului român sunt mult mai ușurătoare ca ale jandarmului ungur, — căci acestea ușură și la corp și la înimă.

Ar fi bine să se ia măsuri ca să se îndulcescă și pe terenul acesta administrația, căci altfel suntem silicii să urmăm pe „agitatorii de clasă”, cari au în programul lor desființarea bătaii. Nicolae Bălan.

Către Secțiunile Partidului!

Luând în considerare faptul că data alegerilor s-a amânat, Secțiunile noastre de partid de pretutindeni sunt îndrumate a se folosi de timpul acesta și a face toate pregătirile de lipsă în vedere alegerilor.

Să se alcătuiască pretutindeni comisiile electorale cercuale și communale, după cum prescrie comunicatul Comitetului executiv al partidului, publicat în nr. 42 din Tribuna Socialistă, anunțând totodată la centru și candidatul pe care tovarășii din cerc îl doresc.

Indată ce va apărea ordonanța despre suspendarea stării de asediul, tovarășii și concheme intruniri publice, înștiințând despre aceasta și comitetul executiv, care va trimite oratori în toate pările.

Secretarul Partidului.

ȘTIRI

Depozitarii noștri și abonații în rezanță sunt rugați a și regulă fără întârziere toate conturile. Banii să se trimite pe adresa șiarului „Tribuna Socialistă” în Sibiu, str. Rosenanger 14.

Totodată avizăm depozitarii noștri, că dela 1 Octombrie 1919 ridicăm Nr. exemplarul dela 40 la 50 fileri. (20 la 25 bani).

Deinde nu primește poșta bani a se trimite prin oricare bancă la banca „Albină” pentru „Tribuna Socialistă” Sibiu.

Administrator.

— Impărțirea datorilor Ungariei. În vechea lichidării fostului stat ungar, Consiliul Dirigent a luat dispozitii pentru aranjarea chestiunilor financiare cu guvernul din Budapesta, însărcinând cu această misiune de dă Consiliul ministerial și director de finanțe în Arad, Iuliu Arsenovici. Dăva se pleca la Budapesta unde va lăuda conducerea afacerilor financiare de lichidare, luând totdeodată contact cu ministerul de finanțe unguresc, cu care dăsă are autorizație să încheie stipulații provizorii până la definitiva lichidare, în numele Consiliului Dirigent. Între altele dă se va trata și de fuchia stipulații cu guvernul unguresc în chestia anticipațiilor salariailor și a pensiei funcționarilor, pensionarilor, văduvelor și orfanilor, cari rămân supuși unguri, cum